

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kibővített ötödik tanács)

2006. október 24.*

A T-274/02. sz. ügyben,

a **Ritek Corp.** (székhelye: Hsin-Chu [Tajvan]),

a **Prodisc Technology Inc.** (székhelye: Taipei Hsien [Tajvan])

(képviselek őket kezdetben: K. Adamantopoulos, V. Akritidis és D. De Notaris ügyvédek, később: K. Adamantopoulos ügyvéd és J. Branton solicitor)

felpereseknek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: S. Marquardt, meghatalmazotti minőségben és G. Berrisch ügyvéd)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: angol.

támogatja:

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: T. Scharf és S. Meany, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

a Tajvanról származó írható kompaktlemezek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2002. június 13-i 1050/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 42. kötet, 117. o.) megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(kibővített ötödik tanács),

tagjai: M. Vilaras elnök, M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šváby és K. Jürimäe bírák,
hivatalvezető: K. Pocheć tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. május 2-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

- ¹ A 2000. október 9-i 2238/2000/EK tanácsi rendelettel (HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 116. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: alaprendelet) 1. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Dömpingellenes vám vehető ki minden olyan dömpingelt termékre, amelynek a Közösségben történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

(2) Egy termék akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha a Közösségbe irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a rendes kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára.”

- 2 Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(10) Az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ezt az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten, az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások vonatkozásában és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló egyéb különbségek figyelembevételével kell elvégezni. [...]”

- 3 Az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a „tisztességes összehasonlítást szabályozó vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően a dömping-különbözet meglétét a vizsgálati időszak alatt rendszerint a rendes érték súlyozott átlagának a Közösségbe irányuló összes exportügylet árainak súlyozott átlagával való összehasonlítása” alapján kell meghatározni (a továbbiakban: az első szimmetrikus módszer). E rendelkezés másodlagosan „az egyes rendes értékeknek a Közösségbe exportált termékek egyes exportáraival való, ügyletenkénti összehasonlítás[áról]” is rendelkezik (a továbbiakban: a második szimmetrikus módszer). E rendelkezés hozzáfűzi, hogy a „súlyozott átlag alapján megállapított rendes értéket azonban a Közösségbe irányuló összes egyedi exportügylet áraival is össze lehet vetni, ha az exportárak vásárlónként, területenként vagy időszakonként jelentős eltéréseket mutatnak, és ha az e bekezdés első mondatában meghatározott módszerek nem tükrözik a gyakorolt dömping teljes mértékét” (a továbbiakban: az aszimmetrikus módszer).

- 4 Az alaprendelet 2. cikkének (12) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A dömpingkülönbözet az az összeg, amellyel a rendes érték az exportárat meghaladja. Eltérő dömpingkülönbözet esetén súlyozott átlagú dömpingkülönbözetet lehet megállapítani.”

- 5 Az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó egyezmény (HL 1994. L 336., 3. o.) 1. A mellékletét képező, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény [GATT] VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.; a továbbiakban: az 1994-es dömpingellenes kódex) 2.4.2. cikkének a közösségi jogba történő átültetése.
- 6 Az 1994-es dömpingellenes kódex 2.4.2. cikkének szövege a következő:

„A 4. pont megfelelő összehasonlítást előíró rendelkezéseinek értelmében a vizsgálat ideje alatt fennálló dömpingkülönbözet létezését általában úgy kell megállapítani, hogy össze kell hasonlítani a rendes érték súlyozott átlagát az összes összehasonlítható exportügylet árának súlyozott átlagával, vagy pedig úgy, hogy a rendes értéket tranzakciónként kell összevetni az exportárakkal. A súlyozott átlag alapján megállapított rendes értéket akkor lehet összehasonlítani az egyes exportügyletek áraival, ha a hatóságok olyan exportárakat találnak, amelyek jelentősen eltérnek az egyes vásárlók, régiók vagy időszakok esetében, és ha az exportőr magyarázatot nyújt arra nézve, miért nem lehet ezeket a különbségeket megfelelőképpen figyelembe venni a súlyozott átlagonkénti vagy a tranzakciónkénti összehasonlítás alkalmazásakor.”

A jogvita alapját képező tényállás

- 7 A Ritek Corp. és a Prodisc Technology Inc. írható kompaktlemezek (a továbbiakban: CD-R) exportőr-gyártói, és székhelyük Tajvanban található.

- 8 A Committee of CD-R Manufacturers (a CD-R gyártóinak bizottsága, CECMA) által a teljes közösségi CD-R-gyártás több mint 25%-át képviselő gyártók nevében 2001. február 16-án benyújtott panasz alapján a Bizottság az alaprendelet 5. cikkének értelmében megindította a Tajvanról származó CD-R-ek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárást.
- 9 Az eljárás megindításáról szóló értesítést az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* 2001. március 31-i számában tették közzé (HL C 102., 2. o.).
- 10 Az ez alapján indult, dömpingmagatartással és a kárral kapcsolatos vizsgálat a 2000. január 1-je és december 31-e közötti időszakra vonatkozott (a továbbiakban: a vizsgálati időszak). A kár értékelése céljából releváns trendek vizsgálata az 1997. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra vonatkozik.
- 11 Az exportőr-gyártók magas számára tekintettel a Bizottság az alaprendelet 17. cikkével összhangban a mintavétel mellett döntött. Végül öt exportőr-gyártót – köztük a felpereseket – választotta mintának.
- 12 2001. december 17-én a Bizottság elfogadta a Tajvanról származó CD-R-ek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 2479/2001/EK rendeletet (HL L 334., 8. o.; a továbbiakban: az ideiglenes rendelet).
- 13 2001. december 18-án a Bizottság a felperesek részére két, „specific disclosure document” (különös információs dokumentum) című dokumentumot küldött, amelyekben tájékoztatja a felpereseket azon lényeges tényekről és megfontolásokról, amelyek az ideiglenes dömpingellenes vám kivetésének alapjául szolgáltak.

- 14 2002. január 28-i levelükben a felperesek, valamint két másik, a dömpingellenes eljárásban érintett exportőr-gyártó megküldték a Bizottságnak az ideiglenes rendelettel és a 2001. december 18-án megküldött információs dokumentummal kapcsolatos észrevételeiket.
- 15 2002. február 26-án a felperesek és a Bizottság megbeszélést folytatott a Bizottság székhelyén.
- 16 2002. március 11-i levelében a Bizottság megküldte a felpereseknek a „general disclosure document” című dokumentumot (általános információs dokumentum), valamint a „specific disclosure document” című dokumentumokat (különös információs dokumentum) (a továbbiakban együtt: végleges információs dokumentum), amelyek azon lényeges tényekkel és megfontolásokkal kapcsolatosak, amelyek a végleges dömpingellenes vám kivetésére vonatkozó javaslat alapjául szolgáltak. A Bizottság felhívta a felpereseket, hogy 2002. március 21-ig küldjék meg számára a végleges információs dokumentumra vonatkozó észrevételeiket.
- 17 2002. március 21-i levelükben a felperesek, valamint két másik, a dömpingellenes eljárásban érintett exportőr-gyártó megküldték a Bizottságnak a végleges információs dokumentummal kapcsolatos észrevételeiket.
- 18 2002. június 3-án a Bizottság elfogadta a Tajvanról származó CD-R-ek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló rendeletre irányuló javaslatot (COM(2002) 282 végleges, a továbbiakban: a végleges rendeletre irányuló javaslat). E javaslat, amelyet a Bizottság az internetes honlapján közzétett, összefoglalva megjelent az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* (HL 2002. C 227 E., 362. o.).

- 19 2002. június 13-án a Tanács elfogadta a Tajvanról származó írható kompaktlemezek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 1050/2002/EK rendeletet (HL L 160., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 42. kötet, 117. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet).
- 20 A megtámadott rendeletben a Tanács úgy találta, hogy az aszimmetrikus módszer mindkét alkalmazási feltétele teljesült (a megtámadott rendelet (29)–(31) preambulumbekzdése). Így ezt a módszert alkalmazta a dömpingkülönbözlet kiszámításához, és ennek keretében a megállapított negatív dömpingkülönbözletre a nulla értéket alkalmazta („technique of zeroing”). Mivel mindegyik felperes tekintetében egyszeri 17,7%-os dömpingkülönbözletet, illetve az e dömping által okozott kárkülönbözletet állapított meg (a megtámadott rendelet (34)–(35) preambulumbekzdése), a Tanács az alacsonyabb vám szabályát alkalmazva mindegyik felperessel szemben ugyanolyan százaléértékű végleges dömpingellenes vámot vetett ki (a megtámadott rendelet (89) preambulumbekzdése és 1. cikke).

Az eljárás és a felek kérelmei

- 21 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. szeptember 6-án érkezett keresetlevelükkel a felperesek benyújtották a jelen keresetet.
- 22 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. december 6-án érkezett beadványával a Bizottság beavatkozási kérelmet terjesztett elő a Tanács kérelmeinek támogatása végett. A kibővített negyedik tanács elnöke 2003. január 23-i végzésében helyt adott e kérelemnek. A Bizottság 2003. január 31-én keltezett, 2003. február 3-án érkezett levelében arról tájékoztatta az Elsőfokú Bíróságot, hogy lemond a beavatkozási beadvány benyújtásáról, de részt vesz a tárgyaláson.

23 2004. szeptember 13-tól az Elsőfokú Bíróság tanácsainak összetétele megváltozott, és az előadó bírót a kibővített ötödik tanács elnökévé jelölték ki, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.

24 A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott rendelet;
- kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

25 A Tanács, amelyet a Bizottság támogat, azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;
- kötelezze a felperest a költségek viselésére.

A jogkérdésről

26 A felperesek a megsemmisítés iránti keresetük alátámasztásaként két jogalapra hivatkoznak. Az első jogalap az alaprendelet 2. cikke (10) és (11) bekezdésének megsértésére alapul, a célzott dömping nyilvánvalóan téves megállapítását, illetve az aszimmetrikus módszer nyilvánvalóan indokolatlan alkalmazását illetően. A második jogalap a nulla értéknek az alaprendelet 2. cikkével ellentétes alkalmazására alapul.

Előzetes észrevételek a Tanácsnak a megsemmisítés iránti kérelem jogalapjainak az elfogadhatóságával kapcsolatos megállapításaira vonatkozóan

- 27 A Tanács a megsemmisítés iránti kérelem mind első, mind második jogalapjának elfogadhatóságát kétségbe vonja. A Tanács szerint e jogalapokkal a felperesek csak a Bizottság ideiglenes következtetéseit és a végleges információs dokumentumát vitatják. Jóllehet a Bizottság valóban lényeges szerepet játszik a dömpingellenes vizsgálatokban, következtetéseit csak annyiban relevánsak, amennyiben a végleges rendeletbe foglaltatnak. A felpereseknek tehát a megtámadott rendelet rendelkezéseit kellett volna vitatniuk.
- 28 Egyébként a Tanács úgy érvel, hogy még ha az Elsőfokú Bíróság elfogadhatónak találja is a megsemmisítés iránti kérelem jogalapjait, különösen az első jogalapot, a keresetlevélben szereplő azon állítások, amelyek az aszimmetrikus módszer alkalmazásának második feltételével kapcsolatosak, tárgyaltalanok, mivel csak a Bizottságnak az ideiglenes rendeletben kifejtett érveire vonatkoznak, és nem utalnak a megtámadott rendeletben szereplő – sokkal részletesebb – érvelésre.
- 29 A felperesek szerint a keresetlevelükből világosan kitűnik, hogy az Elsőfokú Bíróságtól a Tanács által elfogadott rendelet megsemmisítését kérik.
- 30 Az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy a Tanácsnak a megsemmisítés iránti kérelem jogalapjainak az elfogadhatóságával szemben felmerülő alaki kétségei nem annyira e jogalapok elfogadhatóságának kérdését vetik fel, mint inkább az e jogalapokban kifejtett érvelésnek a kereset tárgyával kapcsolatos relevanciájának a kérdését.

- 31 E tekintetben bár igaz, hogy a felperesek inkább a Bizottsággal, mintsem a Tanáccsal szemben fogalmaztak meg kifogásokat, és ezt több esetben alakilag indokolatlanul a megtámadott rendeletre hivatkozva tették, a kereset tárgya a 1050/2002/EK rendelet megsemmisítése, és a felperesek a Tanácsot nevezik meg érvelésük végső címzettjeként. A jelen esetben a felpereseknek a Bizottságra történő gyakori hivatkozása végül is csak abból – a Tanács által is elismert – tényből következik, hogy a Bizottság a dömpingellenes eljárás lényeges szereplője, és a végleges rendeletet illetően javaslatot tesz a Tanácsnak.
- 32 Bebizonyosodott, hogy a megtámadott rendeletben a Tanács teljes mértékben átvette a Bizottság által elfogadott, a végleges rendeletre irányuló javaslatot, tehát a Tanács egyszerűen, módosítás nélkül magáévá tette a Bizottságnak a felperesek által a beadványukban kifogásolt végső következtetéseit.
- 33 Ennélfogva a felpereseknek a megsemmisítés iránti kérelem jogalapjaiban kifejtett érvelésének a jelen kereset tárgyát illető irányadó jellegét nem kérdőjelezi meg az a pusztán tény, hogy gyakran hivatkozik a Bizottságra, valamint a Bizottság által elfogadott végleges rendeletre irányuló javaslatra; így a Tanács e tekintetben emelt kifogásait el kell utasítani.
- 34 Ami a fenti 28. pontban említett kifogást illeti, amelyet a Tanács a felpereseknek az aszimmetrikus módszer alkalmazásának második feltételéhez kapcsolódó állításaival szemben fogalmazott meg, ez valójában a felperesek egyes kifogásainak elfogadhatóságát veti fel, az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 48. cikkének 2. §-ára tekintettel, és vizsgálatára a megsemmisítés iránti kérelem első jogalapja értékelésének keretében kerül sor.

Az első, a célzott dömping nyilvánvalóan téves megállapítását, illetve az aszimmetrikus módszer nyilvánvalóan indokolatlan alkalmazását illetően az alaprendelet 2. cikkének (10) és (11) bekezdése megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 35 E jogalap keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy az aszimmetrikus módszer alkalmazásának első – a vásárlónként, területenként vagy időszakonként eltérő exportárakkal kapcsolatos – feltétele megköveteli a célzott dömping fennállását, azaz – szerintük – azt, hogy az exportőrök bizonyos kiviteleket szándékosan úgy kezelnek, hogy azokat más ügyletek közé rejtik. A felperesek e tekintetben Jacobs főtanácsnoknak a C-76/00. P. sz., Petrotub és Republica kontra Tanács ügyre vonatkozó indítványának (2003. január 9-én hozott ítélet, EBHT 2003., I-79., I-84. o.; a továbbiakban: a Petrotub-ítélet) 32. pontjára hivatkoznak. Az exportárak alakításában való, az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése értelmében vett eltérés fennállására való következtetéshez nem elegendő azt megállapítani, hogy az exportárak vásárlónként, területenként vagy időszakonként érezhető eltéréseket mutattak. Azt is meg kell állapítani, hogy az árak ezen eltérései az exportőrnek a dömping leplezésére irányuló szándékán alapulnak.
- 36 A megtámadott rendelet (30) preambulumbekkezdésében a Tanács annak megállapítására szorítkozott, hogy a vizsgálati időszak első és második fele között az exportárak jelentősen különböztek. Nem találta szükségesnek, hogy megvizsgálja e különbség okát, illetve azt, hogy a különbség szándékos volt-e.
- 37 Azonban ha a Tanács beleegyezett volna abba, hogy az érintett termékek világszerte árának változását figyelembe vegyék, arra a következtetésre jutott volna, hogy a felperesek Közösségre irányuló exportárainak csökkenése a vizsgálati időszak

második felében nem szándékos volt, hanem csupán az árak említett változását követte. A felperesek szerint tehát nem valósult meg az exportárak alakításában való, az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése értelmében vett eltérés.

38 Továbbá téves az a megállapítás, miszerint az első szimmetrikus módszer ne tükrözné a dömping teljes mértékét. Mivel a Bizottság nem az első szimmetrikus módszert alkalmazta, nőtt a dömpingkülönbözlet. E növekedés ugyanakkor – ellentétben azzal, amit a Bizottság az ideiglenes rendeletben állít – semmi esetre sem jelenti azt, hogy a dömping valós mértéke megmutatkozott. A dömpingkülönbözlet tekintetében inkább a nulla értéknek az aszimmetrikus módszerrel történő alkalmazása okozta az eltérést, és nem az aszimmetrikus módszer alkalmazását alátámasztó különleges körülmények fennállása.

39 Válaszukban a felperesek vitatják, hogy a számos ügylet miatt a második szimmetrikus módszer alkalmazása nehéz lenne, illetve önkényes eredményekhez vezetne. Hozzáfűzik, hogy az intézményeknek ismerniük kellett volna az exportárak alakításában való eltérés fennállásának – a világpiaci árak változásával kapcsolatos – okát, és meg kellett volna indokolniuk, hogy szimmetrikus módszerek miért nem voltak alkalmazhatóak az ezen eltérésből eredő helyzet értékelésénél. A megtámadott rendeletben nem megfelelő az indokolás, mivel nem tér ki kellőképpen a világpiaci árak tendenciáira.

40 A felperesek kifogásolják továbbá a Tanácsnak az ellenkérelemben kifejtett álláspontját, amely szerint a két százalékpontos eltérés az első szimmetrikus módszer, illetve az aszimmetrikus módszer alkalmazásával kiszámolt dömpingkülönbözlet között jelentősnek tekinthető, amennyiben a különbözlet 4, illetve 6%, míg nem tekinthető jelentősnek, amennyiben a különbözlet 52, illetve 54%. Az említett módszerek alkalmazásából következő eredmények összehasonlításának e módszere nem következik az alaprendeletből, és az intézményeknek ezt előre világosan el kellett volna magyarázniuk.

- 41 Végül a felperesek úgy vélik, hogy – a vizsgálati időszak első felében végrehajtott dömpingelt ügyletek nagy számára tekintettel – nem volt olyan jelentős különbség a vizsgálati időszak első és második fele között, amely alapján az exportárok alakításában való, az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése értelmében vett eltérés fennállására lehetne következtetni.
- 42 A Tanács azt a választ adja, hogy az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése az aszimmetrikus módszer alkalmazásának első feltételével kapcsolatban csupán az exportárok vásárlónként, területenként vagy időszakonként eltérő alakítását követeli meg, és e fogalom teljesen objektív. Ráadásul a szándék fogalma általában idegen a dömpingellenes szabályozástól. Az alaprendelet egyáltalán nem követeli meg, hogy a dömping vagy a kár megállapításánál az intézmények bizonyítsák a szándékot. Végül a dömping kiszámításának keretében nem bír jelentőséggel, hogy milyen tényezők befolyásolták az árakat az exportőr belső piacán, illetve a közösségi piacon. Mivel az aszimmetrikus módszer létének alapja a gyakorolt dömping teljes mértékének feltárása, nem lenne logikus az exportárok eltérő alakításának okait keresni. Ez ellentétes lenne a rendelkezés egészének logikájával és magával az aszimmetrikus módszer céljával is.
- 43 Ez azonban nem jelenti azt, hogy az árak világszintű csökkenését egyáltalán nem veszik figyelembe a dömpingellenes vizsgálat keretében. Más tényezők alapján sor kerülhet a csökkenés értékelésére, ahogyan az jelen esetben is történt, az elszenvedett kár és az okozati összefüggés vizsgálatának keretében.
- 44 A Tanács kifejti, hogy keresetlevelükben a felperesek nem vitatják a megtámadott rendelet (30) preambulumbekkezdésében kifejtett következtetéseket, amelyek szerint az a tény, hogy a vizsgálati időszak második felében az exportárok végig jelentősen alacsonyabbak voltak, az exportárok az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése értelmében vett alakítását jelenti. E következtetéseket a felperesek csak a válasz-

ukban vitatták, arra hivatkozva, hogy bizonyos, a vizsgálati időszak első felében megvalósított exportügyletek szintén dömping tárgyát képezték. A Tanács megjegyzi hogy – amint azt a megtámadott rendelet (28) preambulumbekzdésében is kifejtette – a felperesek elismerték a vizsgálat során, hogy az exportárak az egyik időszakraól a másikkra jelentősen változtak. A felperesek ezt a keresetlevelükben nem vitatták, állításukat tehát legalább ezen okból el kell utasítani.

45 Ráadásul ez az állítás megalapozatlan, mivel a felperesek nem fejtették ki, hogy mely export nem képezte dömping tárgyát, és nem magyarázták meg, hogy ezen ügyletek miként kérdőjeleznék meg az exportárak időszakonkénti eltérő alakítását. Végül, az exportárak időszakonkénti eltérő alakítása még akkor is fennállna, ha a vizsgálati időszak első felének bizonyos ügyletei dömping tárgyát képezték. Az alaprendelet egyetlen eleme sem támasztja alá azt a feltételezést, miszerint csak abban az esetben állapítható meg az exportárak időszakonként eltérő alakítása, amennyiben az adott időszak valamennyi ügylete esetében ugyanúgy alakították az árakat. Éppen ellenkezőleg: az „alakítás” kifejezés használata jelzi, hogy bár az áraknak ugyanazt a tendenciát kell követniük, ettől még létrejöhetnek olyan ügyletek, amelyek nem illeszkednek ebbe a sémába. A Tanács kiemeli, hogy következtetését arra alapozta, hogy a vizsgálati időszak második felében az árak jelentősen alacsonyabbak voltak (esetenként több mint 50%-kal). A két felperesnek összesen 2305 exportját vizsgálták meg. Az ügyletek e jelentős számára tekintettel azok a ritka ügyletek, amelyek nem illettek bele az általános képbe, nem kérdőjelezzik meg a következtetést, miszerint fennállt az exportárak időszakonkénti eltérő alakítása.

46 A felperesek csak röviden említik az aszimmetrikus módszer alkalmazásának második feltételét, pusztán a Bizottság ideiglenes következtetéseire hivatkozva. A megtámadott rendelet (31) preambulumbekzdésében kifejtett érvelés eltér az ideiglenes rendelet (29) preambulumbekzdésében kifejtett érveléstől, és sokkal részletesebb annál.

- 47 A felpereseknek az első szimmetrikus módszer és az aszimmetrikus módszer eredményeinek az összehasonlítási módjára vonatkozó kifogását illetően a Tanács azt a választ adja, hogy e kifogás figyelmen kívül hagyja a széles mérlegelési jogkört, amellyel az intézmények az alaprendelet keretében rendelkeznek. Ráadásul a rájuk ruházott mérlegelési jogkör gyakorlásakor az intézmények nem kötelesek részletesen és előre kifejteni a szempontokat, amelyeket adott esetben alkalmazni kívánnak. A felperesek egyébként nem hivatkoznak a védelemhez való jog megsértésére.
- 48 A felperesek azon állításait illetően, amelyek szerint a Tanács – mivel nem vette megfelelően tekintetbe az árak világ szinten történő változását – nem indokolta kellőképpen, hogy a szimmetrikus módszerek mennyiben nem tették lehetővé az exportárok időszakonkénti eltérő alakításából származó helyzet figyelembevételét, a Tanács azt a választ adja, hogy az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésében, valamint a dömpingellenes kódex 2.4.2. cikkében az aszimmetrikus módszer alkalmazásának második feltételét illetően előírt külön indokolás arra vonatkozik, hogy a szimmetrikus módszerek tükrözhetik-e a dömping teljes mértékét. A Tanács – a Petrotub-ítélet alapjául szolgáló ügyben fennálló helyzettel ellentétben – a szimmetrikus módszerekre vonatkozóan adott ilyen magyarázatot.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 49 Az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének szövegéből következik, hogy két feltételnek kell teljesülnie ahhoz, hogy a közösségi intézmények az aszimmetrikus módszert alkalmazzák a dömpingkülönbség kiszámításánál. Egyrészt az szükséges, hogy az exportárok alakítása vásárlónként, területenként vagy időszakonként jelentős eltéréseket mutasson. Másrészt a szimmetrikus módszerek nem tükrözhetik a gyakorolt dömping teljes mértékét.

50 Először is az exportárok alakításában való eltérés fennállásával kapcsolatos feltételt illetően meg kell vizsgálni, hogy – amint azt lényegében a felperesek állítják – a Tanácsnak az eltérés fennállására vonatkozó megállapítása sérti-e az alaprendeletet.

51 A megtámadott rendeletnek az első feltétellel kapcsolatos indokolása e rendelet (30) preambulumbekkezdésében a következőképpen szól:

„Az első követelmény tekintetében megállapították, hogy a vizsgálati időszak második felében az exportárok lényegesen alacsonyabbak voltak, mint a vizsgálati időszak első felében, és ezt a tényt nem vitatták az érintett exportőr-gyártók sem. Azt azonban kétségbe vonták, hogy az áruk különbözete áralakítást valósítana meg, amely állításuk szerint az áruk – beleértve a normál értékeket is – nemzetközi csökkenésének eredménye. Az intézmények úgy gondolták, hogy az exportárok csökkenése két okból következően teremt példát: először is azért, mert a csökkenés a vizsgálati időszak második felének egészében tapasztalható volt; másodsor pedig annak mértéke miatt, ami igen jelentős volt, esetenként az 50%-ot is elérte. Azon állítást azonban, miszerint az exportárok különbségeit az áruk – így a normál értékek – világméretű tendenciája okozta volna, nem tartották elfogadhatónak, mivel a megfelelő elemzést a Közösségbe irányuló exportárok alapján kell végezni. Azt is meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése az exportárok alakításának bemutatását követeli meg, és nem annak elmagyarázását, hogy miért létezett ilyen áralakítás.”

52 A felperesek lényegi kifogását – amely szerint a Tanács jogellenesen állapította meg az exportárok időszakonkénti eltérő alakításának megvalósulását, anélkül hogy megállapítást nyert volna a dömping álcázására irányuló szándékuk – el kell utasítani.

- 53 Az Elsőfokú Bíróság először is rámutat arra, hogy indokolatlan a felpereseknek a Jacobs főtanácsnok Petrotub-ügyre vonatkozó indítványának 32. pontjára való, a fenti 35. pontban említett hivatkozása. E pont ugyanis pusztán a Petrotub társaság érveit fejt ki. Egyébként a főtanácsnok az 58. és az azt követő pontokban kifejtett értékelésében nem sugallja azt, hogy az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése értelmében az exportárok vásárlónként, területenként vagy időszakonként eltérő alakításának megállapításához bizonyítani kellene az exportőrnek a dömping álcázására irányuló szándékát.
- 54 Az Elsőfokú Bíróság továbbá úgy találja, hogy az aszimmetrikus módszer célja a gyakorolt dömping teljes mértékének feltárása azokban az esetekben, ahol megállapítható az exportárok alakításában való eltérés – bármi legyen is ennek oka –, és a másik két módszer ezt nem tenné lehetővé. Az, hogy fennállt-e az exportárok vásárlónként, területenként vagy időszakonként eltérő alakítása, teljesen objektív kérdés, és ennél fogva független attól, hogy e helyzet alapjául csalási szándék szolgált-e, vagy sem. A szándék bizonyításának megkövetelése megakadályozná az aszimmetrikus módszer alkalmazását azokban az esetekben, ahol csak e módszer tudná a gyakorolt dömping teljes mértékét bemutatni, és ennél fogva – az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésében nem szereplő feltétel megállapításával – megakadályozná e rendelkezés megfelelő működését.
- 55 E megfontolások nem vonnak le semmit abból, hogy a dömping lehet szándékos cselekedet, és lelezési kísérletek tárgya, ennél fogva az exportárok alakításában való megállapított eltérés lehet az exportőrök taktikájának eredménye. Éppen ellenkezőleg: semmi sem bizonyítja, hogy az aszimmetrikus módszert csupán a szándékosan álcázott dömping esetei ellen írták elő. Amint arra a Tanács rámutat, az aszimmetrikus módszer alkalmazása nem attól függ, hogy az intézmények megállapítanak-e dömping álcázására irányuló szándékot, hanem csupán annak megállapításától, hogy a szimmetrikus módszerek alkalmazása technikailag „álcázná” vagy akár „elfedné” a dömping teljes mértékét (a Bíróság 240/84. sz., NTN Toyo Bearing és társai kontra Tanács ügyben 1987. május 7-én hozott ítéletének [EBHT 1987., 1809. o.] 23. pontja, valamint a 258/84. sz., Nippon Seiko kontra Tanács ügyben 1987. május 7-én hozott ítéletének [EBHT 1987., 1923. o.] 25. pontja), azaz nem tenné lehetővé annak megfelelő értékelését.

- 56 A Bíróságnak egyébként volt lehetősége ezt megerősíteni egy olyan ügyben, ahol az exportőr azt kifogásolta, hogy a Tanács anélkül alkalmazta az aszimmetrikus módszert, hogy megállapította volna az exportőr csalási szándékát. A Bíróság azt a választ adta, hogy „az azt alátámasztani kívánó érvelés, [...] miszerint az [aszimmetrikus] módszer alkalmazása csak akkor indokolt, ha az exportőrt bűnösnek találják a dömpinget leplezni célzó tevékenységekben, nem fogadható el”, mivel „bár e módszer megfelelő az ilyen mesterkedésekkel szemben, az elfogadása semmi esetre sem korlátozód[ott] azokra az esetekre, ahol az intézmények ilyen magatartást állapít[ottak] meg” (a Bíróság C-178/87. sz., *Minolta Camera kontra Tanács* ügyben 1992. március 10-én hozott ítéletének [EBHT 1992., I-1577. o.] 42. pontja, ebben az értelemben lásd még *Mischo főtanácsnoknak a Minolta Camera kontra Tanács* ügyre vonatkozó indítványának [EBHT 1992., I-1603. o.] az 53–55. pontját).
- 57 A fentiekből következik, hogy az áralakítás megvalósulása, az aszimmetrikus módszer alkalmazásának első feltétele, egyáltalán nincs az exportőrök dömping-leplezési szándékához kötve.
- 58 E megfontolást alátámasztja továbbá az a tény, hogy a szándék fogalma általánosságban idegen a dömpingellenes szabályozástól. Az alaprendelet sehol sem követeli meg, hogy az intézmények a dömping vagy a kár megállapításához bizonyítsák a szándékot.
- 59 E tekintetben és általánosságban emlékeztetni kell arra, hogy a dömping megállapítása, amely az első lépés annak vizsgálatkor, hogy ki kell-e vetni dömpingellenes vámot, a rendes érték és az exportárak tisztán objektív összehasonlításán alapul. Az alaprendelet 2. cikkével összhangban végzett összehasonlítás az érintett vállalkozások könyvviteli és gazdasági adatainak vizsgálatán alapul, és semmi esetre sem terjed ki a belföldi árak és az exportárak adott szintje okainak kutatására. Amint arra a Tanács is rámutat, azok az okok, amelyek miatt valamely exportőr a saját belföldi piacán az előállítási költségeinél alacsonyabb áron, illetve a Közösségben a rendes értéknél alacsonyabb áron kínálja termékeit, nem relevánsak a dömping kiszámításánál. Az exportőr nem hivatkozhat tehát arra – amint a

felperesek lényegében állítják –, hogy a ténylegesen alkalmazott belföldi árakat kell figyelembe venni, és nem egy kialakított rendes értéket, azon az alapon, hogy az exportőr a versenytársak által az árra gyakorolt nyomás miatt kényszerült az előállítás költségeinél alacsonyabb áron kínálni termékeit a belföldi piacon. A dömping fennállása azon az alapon sem vitatható, hogy a közösségi árak szintje kényszerítette ki a rendes érték alatti exportot (ebben az értelemben és analógia útján lásd az Elsőfokú Bíróság T-159/94. és T-160/94. sz., Ajinomoto és The NutraSweet Company kontra Tanács ügyben 1997. december 18-án hozott ítéletének [EBHT 1997., II-2461. o.] 126–129. pontját).

- 60 Következésképpen a Tanács a megtámadott rendelet (30) preambulumbekzdésében, miután megállapította, a felperesek nem vitatják, hogy a vizsgálati időszak második felében az exportárak lényegesen alacsonyabbak voltak, mint a vizsgálati időszak első felében, jogosan állapíthatta meg az exportáraknak az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése értelmében vett alakításának a fennállását, és utasíthatta el a felpereseknek az e tekintetben emelt kifogásait, amelyek lényegében arra hivatkoznak, hogy a csökkenést a világgpiaci árak csökkenése okozta, nem pedig a felperesek szándéka.
- 61 Ugyanezen okokból a felperesek alaptalanul állítják, hogy a megtámadott rendeletben nyújtott indokolás elégtelen volt, mert a Tanács nem vette megfelelően figyelembe a világgpiaci árak változásait.
- 62 A felpereseknek a vizsgálati időszak első felében végrehajtott állítólag jelenős számú dömpingelt exportjával, valamint a CD-R-ek árainak időszakos változásaival kapcsolatos érveit el kell utasítani. Az első érv – amelyet csak a válaszadási szakaszban terjesztettek elő, és nem támasztottak alá – egyáltalában nem vonja kétségbe a Tanácsnak a megtámadott rendelet (30) preambulumbekzdésében tett – és a felperesek által nem vitatott –, a Közösségbe irányuló exportáraknak a vizsgálati időszak első és második fele közötti csökkenésére vonatkozó megállapítását,

amelynek alapján a Tanács az exportárak időszakonkénti eltérő alakításának megvalósulására következtetett. A második érv – amelyet a szóbeli szakaszban terjesztettek elő, és szintén nem támasztottak alá – mindenesetre ellentmond annak, hogy az exportárak nem változtak időszakosan a vizsgálati időszak folyamán, hanem egyszerűen csökkentek ezen időszak alatt.

- 63 Az Elsőfokú Bíróság szerint a felperesek azon állításának, miszerint egyszerűen csak a világpiaci árak változásait kényszerültek követni, és így nem felelősek a Közösségbe irányuló exportárak szintjéért, mindenképpen ellentmond a megtámadott rendelet (64) preambulumbekzdésében kifejtett tény – amelyet a jelen keresetben a felperesek nem kifogásoltak komolyabban – miszerint a világméretű kapacitásfelesleget, legalábbis részben, a felperesek saját magatartása okozta, vagyis az, hogy a piaci árakkal kapcsolatos kedvezőtlen előjelek ellenére jelentősen növelték a gyártási kapacitásokat.
- 64 A fenti megfontolásokra figyelemmel el kell utasítani a felperesek azon kifogását, amely szerint a megtámadott rendelet sérti az aszimmetrikus módszer alkalmazásának első – az exportárak alakításában az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése szerinti eltérés fennállására vonatkozó – feltételét.
- 65 Másodsorban meg kell vizsgálni – a szimmetrikus módszereknek a dömping teljes mértékének feltárását illető alkalmatlanságára vonatkozóan – az aszimmetrikus módszer alkalmazásának második feltételét.
- 66 Az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra, hogy a fenti 35. pontban hivatkozott Petrotub-ítélet 58. és 60. pontjában a Bíróság, miután megállapította, hogy az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése nem határoz meg kifejezett kötelezettséget arra vonatkozóan, hogy az intézményeknek az aszimmetrikus módszer alkalmazása

esetén e módszer alkalmazásának második feltételével kapcsolatos indokolást kellene nyújtaniuk, úgy találta, hogy „a dömpingkülönbözlet kiszámításához az aszimmetrikus módszert alkalmazó végleges dömpingellenes vámot kivető tanácsi rendeletnek a [z EK 253.] cikk által előírt indokolás részeként tartalmaznia kell többek között az 1994-es dömpingellenes kódex 2.4.2. cikkében előírt külön indokolást”.

- 67 E tekintetben a Tanács a megtámadott rendelet (29) és (31) preambulumbekzdésében a következı indokolást nyújtotta.
- 68 Elıször is a második szimmetrikus módszert illetően a Tanács megjegyezte, „hogy a Közösség azért nem alkalmaz[t]a ezt a módszert, mert az [ügyletenkénti] összehasonlításhoz az egyedi ügyletek kiválasztásának folyamatát túl nehezen kivitelezhetınek és véletlenszerűnek tekintik, legalábbis az ehhez hasonló esetekben, ahol több ezer kiviteli és belföldi ügyletrıl van szó”. A Tanács ennél fogva azt a következtetést vonta le, hogy „a [második szimmetrikus módszer] nem megfelelı alternatív összehasonlítási módszer” (a megtámadott rendelet (29) preambulumbekzdése).
- 69 Majd az elsı szimmetrikus módszert illetően a Tanács megjegyezte, hogy „[az aszimmetrikus] módszer alkalmazása lényegesen magasabb dömpingkülönbözletet mutatna, mint a súlyozott átlagos normál értéknek az exportárok súlyozott átlagához történı hasonlítása, amely nem venné figyelembe a vizsgálati idıszak második felében a Közösségbe irányuló kivitel jelentısen csökkenı árainak a hatását”. Ennél fogva, folytatta a Tanács, „ha nem a súlyozott átlagos normál értéknek az összes egyedi kiviteli ügylet áraihoz történı hasonlítását alkalmazták volna, a vizsgálati idıszak második felének lényegesen nagyobb vagy célzott dömpingjét a súlyozott átlagos normál értéknek az exportárok súlyozott átlagához való hasonlítása helytelenül elleplezte volna”. Ugyancsak helyénvaló volt, füzte hozzá a Tanács, „a dömping kiszámítása során a súlyozott átlagos normál értéknek az összes egyedi

kiviteli ügylet áraihoz való hasonlításával azt a tényt jeleníteni meg, hogy a vizsgálati időszak második felében az exportárok a gyártási költségeknél alacsonyabbak voltak, és így a dömpingnek igen agresszív formáját testesítették meg” (a megtámadott rendelet (31) preambulumbekzdése).

- 70 Az Elsőfokú Bíróság emlékeztet az aszimmetrikus módszer alkalmazásának második feltételével kapcsolatos okokra, majd – a Tanácshoz hasonlóan – megjegyzi, hogy a keresetlevél első jogalapja csupán röviden és részlegesen említi e második feltételt, ráadásul kizárólag az ideiglenes rendeletben tartalmazzott indokolással kapcsolatban.
- 71 A keresetlevél 25. pontjának ii) bekezdésében a felperesek a Bizottságnak az ideiglenes rendelet szakaszában végzett értékelését vitatják, amely szerint az első szimmetrikus módszer nem tükrözte a dömping teljes mértékét. A felperesek ebben az összefüggésben egyáltalán nem említik a második szimmetrikus módszert.
- 72 A megsemmisítés iránti kérelem első jogalapjának további érvelésében, a keresetlevél 29–33. pontjában, amely a Tanács által elfogadott végleges intézkedéseket vitatja, a felperesek nem térnek vissza az aszimmetrikus módszer alkalmazásának második feltételéhez, annak ellenére, hogy a megtámadott rendelet (29) és (31) preambulumbekzdésében kifejtett indokolás – amely a felpereseknek az ideiglenes rendelet szakaszában tett kifogásaira válaszol –, újabb (lásd a megtámadott rendelet (29) preambulumbekzdését) és egyben részletesebb (lásd a megtámadott rendelet (31) preambulumbekzdését), mint az ideiglenes rendelet (29) preambulumbekzdésében kifejtett indokolás. A felperesek kizárólag az aszimmetrikus módszer alkalmazásának az exportárok vásárlónként, területenként vagy időszakonként eltérő alakításának a fennállására vonatkozó első feltételére összpontosítják érveiket.

- 73 Más szavakkal (és az alábbi 76. és azt követő pontokban kifejtett érvelésre is figyelemmel): a felperesek által a keresetükben előterjesztett első jogalap lényegében nem vitatja az aszimmetrikus módszer alkalmazásának második feltételét illetően a megtámadott rendelet indokolásának jogszerűségét. Az Elsőfokú Bíróság rámutat arra, hogy ezt a keresetnek a megsemmisítés iránti kérelem második jogalapjára vonatkozó része sem vitatja, amely a nulla érték aszimmetrikus módszer keretében történő alkalmazásának a jogszerűségével kapcsolatos. A tárgyaláson a felperesek lényegében megerősítették az Elsőfokú Bíróság előtt, hogy keresetük ezt nem vitatja.
- 74 A felperesek először csak a válaszadási szakaszban vitatják az Elsőfokú Bíróság előtt az aszimmetrikus módszer alkalmazásának második feltételét illetően a megtámadott rendelet indokolásának jogszerűségét.
- 75 Azonban az ilyen kifogások – amelyek szerint a második szimmetrikus módszer még több ezer ügylet esetén is könnyen kivitelezhető – nem az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás során felmerült új elemeken alapulnak, és nem minősülnek a keresetlevélben korábban előterjesztett jogalap kibővítésének, illetve azzal szoros összefüggésben állnak. E kifogásokat, amelyek ennél fogva új jogalapoknak minősülnek, az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a értelmében el kell utasítani, mint elfogadhatlanokat (ebben az értelemben lásd az Elsőfokú Bíróság T-231/99. sz., Joynson kontra Bizottság ügyben 2002. március 21-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2085 o.] 156–158. pontját, valamint a T-40/01. sz., Scan Office Design kontra Bizottság ügyben 2002. november 28-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-5043. o.] 96. pontját).
- 76 Ugyanakkor – amint az a fenti 73. pontban már kifejtésre került – az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy az aszimmetrikus módszer alkalmazásának második feltételét illetően a megtámadott rendelet indokolásának jogszerűségével kapcsolatos bizonyos érveket érdemben kell vizsgálni.

77 A keresetlevél 25. pontjának ii) bekezdésében kifejtett kifogás – miszerint lényegében az a tény, hogy az aszimmetrikus módszer alkalmazásával magasabb dömpingkülönbözet állapítható meg, mint az első szimmetrikus módszerrel, nem jelenti azt, hogy az aszimmetrikus módszer jobban tükrözi a dömping teljes mértékét – nem tekinthető teljes mértékben irrelevánsnak a megtámadott rendeletet illetően. Bár e kifogást a keresetlevélben a felperesek csak az ideiglenes rendelettel kapcsolatban emelték, és a megtámadott rendelet (31) preambulumbekzdése sokkal részletesebb indokolást tartalmaz, mint az ideiglenes rendelet az aszimmetrikus módszer alkalmazásának második feltételét illetően, a (31) preambulumbekzdésben a Tanács egyebek mellett továbbra is az aszimmetrikus módszer, illetve az első szimmetrikus módszer szerint kiszámolt dömpingkülönbözet közötti eltérésre hivatkozott. Következésképpen e kifogás, amelyet a felperesek az ideiglenes rendelet indokolásával szemben emeltek, a végleges rendelettel szemben is fennáll.

78 Továbbá bizonyos érveket, amelyeket csak a válaszban emeltek, szintén elfogadhatónak kell tekinteni, mivel szoros összefüggésben állnak a fent hivatkozott joggalappal, amelynek a kifejtését képezik.

79 E kiegészítő érvek lényege, hogy a felperesek kifogásolják a Tanács bizonyos, az ellenkérelemben kifejtett álláspontjait, amelyek szerint az első szimmetrikus módszer, illetve az aszimmetrikus módszer alkalmazásával kiszámolt dömpingkülönbözetek közötti két százalékpontos eltérés jelentősnek tekinthető, amennyiben a különbözet 4%, illetve 6%, míg nem tekinthető jelentősnek, amennyiben a különbözet 52%, illetve 54%. A felperesek szerint az első szimmetrikus módszer és az aszimmetrikus módszer alkalmazásából következő eredmények összehasonlításának e módja nem következik az alaprendeletből, és az intézményeknek ezt előre, világosan el kellett volna magyarázniuk.

- 80 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a kereskedelempolitikai védintézkedések terén a közösségi intézmények az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettsége okán széleskörű mérlegelési jogkörrel rendelkeznek (az Elsőfokú Bíróság T-118/96. sz., Thai Bicycle Industry kontra Tanács ügyben 1998. július 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2991. o.] 32. pontja, a T-340/99. sz., Arne Mathisen kontra Tanács ügyben 2002. július 4-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2905. o.] 53. pontja és a T-35/01. sz., Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben 2004. október 28-án hozott ítéletének [EBHT 2004, II-3663. o.] 48. pontja, ebben az értelemben lásd még az NTN Toyo Bearing és társai kontra Tanács ügyben hozott, a fenti 55. pontban hivatkozott ítélet 19. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság T-97/95. sz., Sinochem kontra Tanács ügyben 1998. január 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-85. o.] 51. pontját).
- 81 Következésképpen a közösségi bíróságnak arra kell korlátoznia az intézmények értékelése tekintetében végzett felülvizsgálatát, hogy betartották-e az eljárási szabályokat, a vitatott módszerválasztást megalapozó tények megfelelnek-e a valóságnak, valamint nem történt-e nyilvánvaló hiba e tények értékelésében, illetve nem történt-e hatáskörrel való visszaélés (a Bíróság NTN Toyo Bearing és társai kontra Tanács ügyben hozott, a fenti 55. pontban hivatkozott ítéletének 19. pontja és a C-16/90. sz. Nölle-ügyben 1991. október 22-én hozott ítéletének [EBHT 1991., I-5163. o.] 12. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-164/94. sz., Ferchimex kontra Tanács ügyben 1995. szeptember 28-án hozott ítéletének [EBHT 1995., II-2681. o.] 67. pontja; a Thai Bicycle Industry kontra Tanács ügyben hozott, a fenti 80. pontban hivatkozott ítélet 33. pontja; az Arne Mathisen kontra Tanács ügyben hozott, a fenti 80. pontban hivatkozott ítélet 54. pontja és a Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott, a fenti 80. pontban hivatkozott ítélet 49. pontja).
- 82 Az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdése rendelkezéseinek, különösen az aszimmetrikus módszer alkalmazásának – a szimmetrikus módszereknek a gyakorolt dömping teljes mértékének feltárását illető alkalmatlanságára vonatkozó – második feltételének az intézmények általi végrehajtása ezen intézmények részéről végzett összetett gazdasági értékelést foglal magában.

- 83 Ráadásul bár az aszimmetrikus módszer alkalmazásának második feltétele semmiképpen sem a magasabb eredményre vezető dömpingkülönbözlet-kiszámítási módszer alkalmazására irányul, hanem a gyakorolt dömping teljes mértékét tükröző módszer alkalmazására, az aszimmetrikus módszer – amennyiben magában foglalja az alábbi 97. pontban meghatározott nulla érték alkalmazását – sem mindig vezet bizonyos, dömping nélküli exportügyletek esetén az első szimmetrikus módszerrel kiszámítottnál magasabb dömpingkülönbözethez (lásd ebben az értelemben Jacobs főtanácsnoknak a fenti 35. pontban hivatkozott Petrotub-ügyre vonatkozó indítványának a 8–15. pontját). Ennélfogva az aszimmetrikus módszer szerinti, az első szimmetrikus módszerrel kiszámítottnál magasabb dömpingkülönbözlet – a dömpingáron végrehajtott ügyletek mellett – szükségszerűen dömping nélküli ügyletek létre utal. Az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy e körülmények között az első szimmetrikus módszerrel kiszámítotthoz képest az aszimmetrikus módszerrel elért magasabb dömpingkülönbözlet nem irreleváns annak megállapításakor, hogy ez utóbbi módszer a gyakorolt dömping teljes mértékét tükrözi-e.
- 84 A megtámadott rendeletből kitűnik – amint azt a végleges információs dokumentum is kifejti –, hogy a Ritek esetében a két módszer alapján kiszámított dömpingkülönbözlet különbsége kétszeres (az első szimmetrikus módszer szerint 7,16%, míg az aszimmetrikus módszer szerint 15,28%), a Prodisc Technology esetében pedig közel hat százalékpont volt az eltérés (az első szimmetrikus módszer szerint 21,15%, az aszimmetrikus módszer szerint 26,98%). Ráadásul a megtámadott rendelet (31) preambulumbekzdéséből lényegében kitűnik, hogy jelentős csökkenésük miatt az exportárak a vizsgálati időszak második felében alacsonyabbak voltak, mint az érintett termék előállítási költségei, és ennélfogva különösen súlyos dömpinget jelentettek.
- 85 E körülmények között az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy a Tanács nem vétett nyilvánvaló mérlegelési hibát a megtámadott rendelet (31) preambulumbekzdésében, amikor megállapította, hogy az első szimmetrikus módszer alkalmazása helytelenül elleplezte a vizsgálati időszak második felére jellemző jelentősen magasabb vagy célzott dömpinget, és amikor e módszerrel szemben az aszimmetrikus módszer alkalmazása mellett döntött.

- 86 El kell utasítani a felperesek azon érvét, miszerint az első szimmetrikus módszer, illetve az aszimmetrikus módszer szerint kiszámított dömpingkülönbözéseknek az intézmények által alkalmazott és az ellenkérelemben megmagyarázott összehasonlítási módja nem volt előre kifejtve és közzétéve. Az intézmények az alaprendelet keretében rájuk ruházott mérlegelési jogkör gyakorlásakor nem kötelesek részletesen és előre kifejteni a feltételeket, amelyeket adott esetben alkalmazni kívánnak, még abban az esetben sem, ha az intézmények új elvi lehetőségeket fogalmaznak meg (lásd a Thai Bicycle Industry kontra Tanács ügyben hozott, a fenti 80. pontban hivatkozott ítélet 68. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 87 Következésképpen a felpereseknek az aszimmetrikus módszer alkalmazásának második feltételét illető kifogásait – mint részben elfogadhatatlanokat és részben megalapozatlanokat – el kell utasítani.
- 88 A fenti megfontolásokra tekintettel a megsemmisítés iránti kérelem első jogalapját el kell utasítani.

A második, a nulla értéknek az alaprendelet 2. cikkét sértő alkalmazására alapított jogalapról

A felek érvei

- 89 A megsemmisítés iránti kérelem második jogalapjában a felperesek lényegében arra hivatkoznak, hogy a jelen esetben a Tanács tévesen alkalmazta a nulla értéket.

- 90 A felperesek úgy érvelnek, hogy a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Fellebbezési Testülete elítélte e mechanizmust a 2001. március 1-jei jelentésében (WT/DS141/AB/R) (a továbbiakban: „ágynemű”-jelentés), amelyet a WTS/DS141. sz., „Európai Közösségek – az Indiából származó pamut jellegű ágyneműk behozatalára kiszabott dömpingellenes vám”-ügyben (a továbbiakban: „ágynemű”-ügy) hozott.
- 91 A felperesek szerint ez az elítélés nemcsak az „ágynemű”-ügy összefüggésében alkalmazható (a nulla érték modellek közötti alkalmazása az első szimmetrikus módszer keretében), hanem a jelen esetben is (a nulla érték alkalmazása minden egyes összehasonlítás szintjén az aszimmetrikus módszer keretében). A felperesek szerint sem az 1994-es dömpingellenes kódex 2.4.2. cikke, sem az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése nem indokolja a nulla érték alkalmazását, függetlenül attól, hogy az exportárakat valamennyi összehasonlítható ügylet súlyozott átlagaként veszik figyelembe, vagy ügyletenként külön-külön. A felperesek szerint az egyes exportügyletek árainak eltorzítása sérti az aszimmetrikus módszer keretében a „tisztesseges összehasonlítás elvét”, még nyilvánvalóbban, mint az „ágynemű”-ügyben, amelyben súlyozott átlagként a különböző modellek exportárait vették figyelembe.
- 92 A felperesek úgy érvelnek, hogy a nulla érték alkalmazása nem az egyetlen technika a célzott dömping orvoslására. A felperesek a nulla értékkel alkalmazott aszimmetrikus módszer helyett alternatív megoldásokat javasoltak a Bizottságnak az állítólagos célzott dömping kiszámítására. Egyebek mellett javasolták az első és a második szimmetrikus módszer együttes alkalmazását, illetve az aszimmetrikus módszer valamelyik szimmetrikus módszerrel történő alkalmazását. A Tanács azonban ezeket az érveket nem vette figyelembe.

- 93 A Tanács azt a választ adja, hogy az „ágynemű”-jelentés nem releváns, mivel a nulla érték modellek közötti alkalmazásának mechanizmusára vonatkozik, amely mechanizmust az intézmények az első szimmetrikus módszer keretében alkalmazták, az exportárok alakításában való eltérés fennállásának előzetes megállapítása nélkül. E jelentés a jelenlegi helyzettől eltérő helyzetre vonatkozik, hiszen abban az ügyben a nulla értéket minden egyes összehasonlítás szintjén alkalmazták, az exportárok alakításában való eltérés fennállásának megállapítása mellett.
- 94 A Tanács hozzáfűzi, hogy az aszimmetrikus módszernek csak akkor van értelme az első szimmetrikus módszerhez képest, ha a nulla értéket alkalmazzák. E mechanizmus nélkül e módszer matematikailag ugyanazon eredményhez vezetne, mint az első szimmetrikus módszer, és nem akadályozná meg azt, hogy a dömping tárgyat nem képező kivitel leplezze a dömping tárgyat képező kivitelt.
- 95 Következésképpen a felperesek állításaival ellentétben a jelen esetben az egyes exportárok és az egyes rendes értékek egyenkénti összehasonlításánál a Tanács nem csökkentette az exportárok a rendes érték szintjére, amikor előbbieket meghaladták az utóbbi értékét. Épp ellenkezőleg a rendes érték átlagával való összehasonlítás minden egyes kivitel tényleges ára alapján történt. Csak az exportárok és a rendes érték közötti ezen összehasonlításból következő dömpingkülönbözetre alkalmazta adott esetben a nulla értéket, pontosan annak elkerülése végett, hogy amikor e különbség negatív, tehát nem dömpingelt kivitelnek felel meg, az ne leplezze az egyébként gyakorolt dömping teljes mértékét. Ez a Tanács szerint ez sem önkényesnek, sem tisztességtelennek nem tekinthető.
- 96 A felpereseknek az egyéb lehetséges módszerekre vonatkozó javaslatait illetően a Tanács úgy nyilatkozik, hogy e javaslatokat megvizsgálta, de a szóban forgó ügyletek nagy száma miatt elvetette őket. Ráadásul az alaprendelet nem teszi lehetővé két különböző dömpingkülönbség-számítási módszer együttes alkalmazását.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 97 Bevezetésképpen meg kell határozni a nulla érték alkalmazásának mechanizmusát. A nulla érték alkalmazása az a művelet, amellyel a negatív összegű dömpingkülönbözetet – amely a rendes értéknél magasabb árú kivitelnek a jele – nullának veszik, annak elkerülése végett, hogy e negatív dömpingkülönbözet figyelembevételével elleplezze a máshol gyakorolt pozitív dömpinget. Amint azt Jacobs főtanácsnok a fenti 35. pontban említett Petrotub-ügyre vonatkozó indítványának 16. pontjában kifejtette: jóllehet sem az 1994-es dömpingellenes kódex, sem az alaprendelet nem említi a nulla érték alkalmazását, azt az importáló országok és a vámuniók, köztük az Európai Közösségek szokásosan használják.
- 98 Az „ágynemű”-jelentést illetően – anélkül hogy el kellene döntenünk azt a kérdést, hogy a közösségi bíróságot kötik-e a WTO keretében felállított vitarendezési testület jelentéseiben szereplő ajánlások és határozatok – az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy hibás a felperesek azon érvelése, miszerint az említett jelentésben alkalmazott megoldás a nulla értéknek az aszimmetrikus módszer keretében való alkalmazására is vonatkozik.
- 99 A WTO fellebbezési testülete a jelentésében a különböző modellek esetében a nulla értéknek az első szimmetrikus módszer keretében történő alkalmazásának elítélését alapvetően az 1994-es dömpingellenes kódex 2.4.2. cikke ezen első módszerre vonatkozó részének megfogalmazására alapozta. Az „ágynemű”-jelentés 55. pontjában a fellebbezési testület emlékeztet arra, hogy „[e] módszer szerint a vizsgálatot végző hatóságoknak a rendes érték súlyozott átlagát kell az összes összehasonlítható exportügylet árainak súlyozott átlagával összehasonlítniuk”, és a fellebbezési testület kifejezetten hangsúlyozta az „összes” szót. E szó jelenléte miatt vélte úgy e testület, hogy a nulla érték – amely szerinte nem teszi lehetővé az összes exportügylet árainak kellő figyelembevételét – nem alkalmazható az első szimmetrikus módszer keretében.

100 Az aszimmetrikus módszert illetően az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy az 1994-es dömpingellenes kódex 2.4.2. cikke nem írja elő a rendes érték súlyozott átlagának az összes egyedi exportügylethez történő hasonlítását, hanem úgy rendelkezik, hogy e „rendes értéket tranzakciónként kell összevetni az exportárakkal”. A fellebbezési testületnek az első szimmetrikus módszerrel kapcsolatban kifejtett érvelése tehát nem alkalmazható az aszimmetrikus módszer esetében. Épp ellenkezőleg: az érvelés, amelyet a fellebbezési testület kiemelten az „összes” kifejezésre alapított, inkább azt sugallja, hogy az aszimmetrikus módszer keretében az importáló országok hatóságai kiválaszthatják, mely kiviteleket kívánják összehasonlítani a rendes értékkel.

101 Egyébként Jacobs főtanácsnok is ezen a véleményen van a fenti 35. pontban említett Petrotub-ügyre vonatkozó indítványának 11. pontjában. A Tanács is így érvel az ellenkérelmében, amikor lényegében kifejti, hogy az aszimmetrikus módszer illetően az 1994-es dömpingellenes kódex 2.4.2. cikkének szövegére tekintettel a közösségi intézmények kétféleképpen járhatnak el e módszer keretében: vagy kiválasztanak bizonyos egyedi exportügyleteket a rendes érték súlyozott átlagával történő összehasonlítás végett, tehát bizonyos (nem dömpingelt) exportügyleteket teljesen kizárnak ezen összehasonlításból, vagy ezen összehasonlítás keretében az összes exportügylet figyelembe veszik, de átlagolják a nulla értéknek az egyedi negatív dömpingkülönbözetre való alkalmazását, pontosan annak elkerülése végett, hogy e különbözetek ne leplezzék a máshol gyakorolt dömpinget. A Tanács kifejti, hogy ez utóbbi – az exportőrökkel kevésbé szigorú – módszert alkalmazták az intézmények az 1994-es dömpingellenes kódex 2.4.2. cikkének a közösségi jogba való átültetésekor. Kifejti, hogy az egyes exportügyletek kizárását elkerülő választást fejezi ki az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének második mondata, amikor az aszimmetrikus módszert illetően úgy rendelkezik, hogy a rendes érték súlyozott átlagát „az összes egyedi exportügylet árával” kell összehasonlítani.

- 102 Az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy a Tanács ezen indokolása pontos. Az 1994-es dömpingellenes kódexnek a közösségi jogba való átültetésekor a közösségi intézmények alkalmazták a nulla értéket, nemcsak az aszimmetrikus módszer keretében, hanem az első szimmetrikus módszer keretében is. Ennélfogva az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének második mondatában az „összes” kifejezés beillesztése, amely beillesztést az 1994-es dömpingellenes kódex 2.4.2. cikke második mondatának megfogalmazása nem követelte meg, nem fejezhette ki az intézmények azon döntését, miszerint a továbbiakban nem alkalmazzák a nulla értéket az aszimmetrikus módszer keretében. E beillesztés – amint azt a Tanács az írásbeli beadványában kifejtette, és a tárgyalás során megerősítette – csak a közösségi intézmények azon választását fejezheti ki, hogy az aszimmetrikus módszer keretében végzett összehasonlításból nem kívánnak bizonyos egyedi exportügyleteket kizárni.
- 103 A fenti megfontolásokból következik, hogy sem az 1994-es dömpingellenes kódex 2.4.2. cikkének az „ágynemű”-jelentés alapján értelmezett megfogalmazása, sem az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése nem tiltja a nulla értéknek az aszimmetrikus módszer keretében történő alkalmazását.
- 104 Ráadásul az Elsőfokú Bíróság rámutat arra, hogy a WTO fellebbezési testülete – különösen az „ágynemű”-jelentés 46., 47. és 66. pontjában – kifejtette, hogy vizsgálata és jelentése arra irányult, hogy a nulla érték alkalmazása, „ahogyan azt az Európai Közösségek alkalmazták az e vitában szóban forgó dömpingellenes vizsgálat keretében”, összeegyeztethető-e az 1994-es dömpingellenes kódex 2.4.2. cikkével. Ez további jele annak, hogy a WTO fellebbezési testülete nem kívánta jelentésének alkalmazási körét az első szimmetrikus módszeren kívülre kiterjeszteni.
- 105 Végül a WTO fellebbezési testületének az „ágynemű”-jelentés 55. pontjának végén tett hivatkozását illetően, amely szerint méltánytalan lenne az olyan összehasonlítás, amely nem venné figyelembe az összes összehasonlítható exportügyletet, az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy e hivatkozás a látszólagos általánossága ellenére – figyelembe véve a fenti megfontolásokat – nem értelmezhető a nulla érték alkalmazásának minden körülmények között való elítéléseként.

- 106 A fenti megfontolásokból következik, hogy – a felperesek állításával ellentétben – az „ágynemű”-jelentés csak a nulla értéknek az első szimmetrikus módszer keretében lévő modellek közötti alkalmazására vonatkozik, és nem tekinthető úgy, hogy e mechanizmusnak az aszimmetrikus módszer keretén belül történő alkalmazására is vonatkozik.
- 107 Ennélfogva jóllehet – amint azt a WTO fellebbezési testülete megállapította – az első szimmetrikus módszer keretében a nulla érték modellek között – mi több, az exportáruk alakításában való eltérés hiányában – történő alkalmazása méltánytalan és ellentétes az 1994-es dömpingellenes kódex 2.4.2. cikkével, sem e rendelkezéssel, sem az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésével nem ellentétes, és az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének értelmében nem is méltánytalan a nulla értéknek az aszimmetrikus módszer keretében történő értelmezése, amennyiben e módszer alkalmazásának két feltétele teljesül.
- 108 Következésképpen a felperesek helytelenül támaszkodnak az „ágynemű”-jelentésre, és az írásbeli beadványaikban helytelenül hivatkoznak a nulla értéknek a szimmetrikus módszer keretében lévő modellek közötti alkalmazására annak kifogásolása végett, hogy a Tanács a megtámadott rendeletben az aszimmetrikus módszer keretében alkalmazta a nulla értéket.
- 109 Mindesetre, ahogyan azt a Tanács az írásbeli beadványában is kifejtette, a nulla érték alkalmazása matematikailag szükségesnek bizonyult az aszimmetrikus módszer és az első szimmetrikus módszer eredményeinek megkülönböztetéséhez. Ennek hiányában ugyanis az aszimmetrikus módszer mindig ugyanarra az eredményre vezet, mint az első szimmetrikus módszer (lásd ebben az értelemben Jacobs főtanácsnoknak a fenti 35. pontban említett Petrotub-ügyre vonatkozó indítványának a 8–15. pontját).

- 110 Ezenkívül a felperesek állításaival ellentétben a nulla értéknek az aszimmetrikus módszer keretében történő alkalmazása nem vonja maga után – így a jelen ügyben sem – az egyes exportügyletek árainak torzulását. A rendes értékkel való összehasonlítás során a Tanács minden exportügyletet a tényleges áron vett figyelembe. A Tanács – megakadályozandó a máshol gyakorolt dömping elleplezését – csak abban az esetben alkalmazta a nulla értéket, amikor az egyedi összehasonlítás során tapasztalt dömpingkülönbözöt negatív volt.
- 111 Végül el kell utasítani a felperesek azon érvét, amely szerint a nulla érték alkalmazása nem az egyetlen módszer a célzott dömpinghelyzet vizsgálatára, és amely szerint az általuk ajánlott többi megoldást – azaz a két szimmetrikus módszer, illetve az egyik szimmetrikus és az aszimmetrikus módszer együttes alkalmazását – a Bizottság figyelmen kívül hagyta.
- 112 Egyrészt ezen érv szerint a felperesek alternatív módszereket ajánlottak a Bizottságnak. Nem állítják viszont, hogy az intézmények nyilvánvaló értékelési hibát követtek volna el azáltal, hogy e módszerek helyett az aszimmetrikus módszer alkalmazása mellett döntöttek.
- 113 Másrészt az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésében meghatározott módszerek együttes alkalmazásának lehetősége nem egyeztethető össze az e rendelkezés által felállított rendszerrel. E cikk három lehetséges módszert határoz meg a dömpingkülönbözöt kiszámítására, amelyek közül kettő – a szimmetrikus módszerek – általánosan használtak, míg egy – az aszimmetrikus módszer – a különleges esetekre vonatkozik. Az exportárok vásárlók, régiók vagy időszakok szerinti eltérő alakításának megvalósulása csupán az egyik feltétele az aszimmetrikus módszer alkalmazásának. E feltétel meghatározása semmi esetre sem hivatott lehetővé tenni

az intézmények számára a vizsgálati időszak vásárlók, régiók vagy időszakok szerinti felosztását annak érdekében, hogy e vásárlók, régiók, illetve időszakok tekintetében együttesen alkalmazzanak különböző számítási módszereket. Az intézmények tehát semmiképp sem alkalmazhatják együtt a dömpingkülönbözet kiszámításának különböző módszereit.

- 114 Következésképpen a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 115 Mivel az Elsőfokú Bíróság a megsemmisítés iránti kérelem mindkét jogalapját elutasította, a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- 116 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a költségek viselésére.
- 117 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-a első bekezdésének alkalmazásában az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. Ebből következően a Tanács támogatása végett beavatkozó Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (kibővített ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**
- 2) **A Ritek Corp. és a Prodisc Technology Inc. maguk viselik saját költségeiket és viselik a Tanács költségeit.**
- 3) **A Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Kihirdetve Luxembourgban, a 2006. október 24-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

M. Vilaras

hivatalvezető

elnök